

et rei: vt hominis et unius hominis. similiter autem et in alijs. **U**n
propositio una unum de uno affirmat. sed non est ita in propositio-
nes in qua predicantur plura de uno vel unum de pluribus et propter hoc
peccant contra unitatem propositionis. **I**tem omnes fallacie in decem primis quod
ad simpliciter reducuntur ad ignorantiam elenchi. eo quod peccant contra
contradictionem. **Q**ues autem alie fallacie extra decem reducuntur
in hoc quod peccant contra definitiorem syllogismi.

Constitutus tractatus sextus

Sequitur tractatus septimus de suppositione

Quam que dicuntur quedam dicuntur cum copulatione
vt homo currit. quodam modo sine copulatione: vt homo. quod
est terminus incomplexus. **T**erminus vbi hic sumi-
tur est vox significans velle vel particulare: vt homo vel sortes. Ter-
minorum autem incomplexorum unusquisque aut significat substantiam,
aut qualitatem aut quantitatem. aut ad aliquid. aut agere. aut pati aut
vbi. aut quando. aut situm aut habitum. **S**ignificatio vbi hic sumitur est
rei per vocem secundum placitum representatio. Quare cum omnes res aut sit
vniuersalis aut particularis. oportet dictiones non significantes velle
niuersale vel particulare non significare aliquid. Et sic non erunt ter-
mini vt hic sumitur terminus put significat velle vel particulare
Significationum alia est rei substantiue et hec fit per nomen sub-
stantiuum: vt homo. Alia est rei adiectiue et hec fit per nomen adiectiuum
vt albus. Alia per verbum. vt currit. que non est proprie significatio
substantiua vel adiectiua. sed significat aliquid substantie vel adie-
ctiue. Et significare aliquid substantie vel adiectiue sunt modi vo-
cum. sed adiectiuatio et substantiuatio sunt copotes modi et
differunt. que significantur et non sunt modi significatiuis. **U**n-
de nota substantia dicitur supponere. sed nota adiectiua et verba
dicuntur copulare. **S**uppositio est acceptio termini substanti-
ui pro aliquo. **D**icitur autem suppositio et significatio. **S**ignifica-
tio autem fit per impositionem vocis ad significandum rem. **S**uppositio
est acceptio termini iam significatiuis rem pro aliquo: vt cum dicitur cur-
rit. ille terminus homo tenet stare pro sorte vel platone. et ceteris. vnde si
significatio prior est suppone. **S**ecundo dicitur quod significatio est vox
cuius suppositio est termini propositi ex voce et significatio de supponere
et significare non sunt idem. sed dicitur per locum a coniugatis. **I**tem ter-
cia. **S**ignificatio est signi ad signatum. **S**uppositio vero est supponens
ad suppositum. ergo suppositio non est significatio. **C**opulatio

est acceptio termini adiectiui pro aliquo

Appositionū alia cōis. alia discreta. Suppō cōis est q̄
fit p̄ terminū cōem: vt hō aīal. Discreta est q̄ fit p̄ termi
nū discretū: vt sortes plato. Vel p̄ terminū p̄muniū euz p̄noie
demonstratio p̄mitiue sp̄ei: vt iste homo: q̄ est termin⁹ discre
tus. Suppōnuz p̄muniū alia naturalis. alia accētal. **S**up
positio naturalis est acceptio termi cōis pro oibus his pro q̄
bus aptus natus est p̄cipari: vt iste terminus hō suppoit p̄
oibus hoibus tam q̄ sunt q̄ erūt z q̄ fuerūt. **A**ccēta/
lis suppositio est acceptio termi cōis pro oibus his p̄ q̄bus ex
igit suū adiunctū: vt hō currit. iste terminus homo suppoit p̄
oibus hoibus p̄ntibus. Et cū d̄r hō fuit. vl hō cucurrit. sup
poit p̄ hoibus p̄teritis. Et cū d̄r hō erit vl hō curret. hō suppo
nit p̄ futuris. **A**ccētalīū suppōnū. alia simplex. alia p̄sonalis.
Suppō accētalī simplex ē acceptio termi cōis p̄ re vl̄ sig
nificata p̄ ip̄m terminū cōem: vt cū d̄r hō ē sp̄s. aīal ē genus.
iste termin⁹ hō suppoit p̄ hoie in cōi z nō p̄ aliq̄ iferiori. **S**ilr
dōm ē de ql̄ibz termino cōi: vt risibile ē p̄p̄iū. rōnale ē d̄r̄na. al
bū est accēns. **I**te suppōnū simplicīū alia ē termi cōis in subie
cto positi: vt hō ē sp̄s. iste termin⁹ hō simplicē habet suppōez
qz solū suppoit p̄ natura sp̄ei. Alia est termi cōis positi a p̄tē
dicati. p̄p̄onis vl̄is affirmatiue: vt oīs hō est aīal. ibi iste termi
nus aīal in p̄dicato positi simplicē habet suppōnē qz solū sup
ponit p̄ natura ḡnis. Alia est termi cōis positi p̄tē
dōem ex
ceptiua: vt om̄e aīal p̄ter hoīem est irrōnale. ibi iste terminus
hoīem simplicē h̄z suppōnē. qz nō licet fieri descēsum sub ip̄so.
Un̄ nō seq̄tur. oē aīal p̄ter hoīem ē irrōnale. ergo oē aīal p̄ter
hūc hoīem ē irrōnale. z oē aīal p̄ter istū hoīem ē irrōnale. ex q̄
ibi est fallacia figure d̄cōnis p̄cededo a suppōne simplici ad p̄
sonalē. **S**ilr h. hō ē sp̄s. ergo aliq̄s hō est sp̄s. Et hic. om̄is
hō est aīal. ergo oīs hō est hoc aīal. in oibz p̄cessibz istis fit pro
cessus a suppōne simplici ad p̄sonalē. **Q**uānt terminus in p̄di
cato. p̄p̄onis vl̄is affirmatiue positus simplicē habeat suppōnē
patet. qz cū d̄r. oīm oppositorum eadē est disciplina qz nūi ille
terminus disciplina simplicem haberet suppōnem. sic fieret de
scēsus sub ip̄so z est falsa. Nulla em̄ p̄ticularis disciplina ē oiz
tōtrariozū. **M**edicina em̄ nō est oīm contrariorū. sed solum
sani z egri. **B**rāmatica non est oīm contrariorū. sed solū con/

grui z incōgrui logica veri z falsi z cōis. Personalis suppositō
est acceptio termi cōis p suis inferioribz: vt cū dī. hō currit. h
iste termin⁹ hō suppoit p suis inferioribz. ¶ Personalitū suppo
sitionū alia est determinata. alia cōfusa. ¶ Determinata suppo est
acceptio termi cōis indefinite sumpti vel cū signo p̄ticulari:
vt hō currit vel aliq̄s hō currit. Et dī determinata qz licet in v
traqz istaz ille terminus hō supponat p oī hoietā corrente q̄
nō currēte tñ. p vno solo hoie currēte dī. hā z qz aliud ē suppo
nere z aliud locutōem verā vel falsam eē p aliquo igit in p̄di
ctis iste termin⁹ hō suppoit p oī hoie currēte z nō currēte. li
cet reddat p̄pōnem verā p vno determinato currēte. ¶ Autē in
vtraqz dictaz sit determinata suppo. p̄z. qz cū dī. aīal est sortes
vel aīal est plato z cōis. ergo aīal est oīs hō. ibi ē fallacia figu
redcōis a pluribz determinatis ad vnā determinatā. ideo iste ter
minus aīal indefinite positus habet determinatam suppōnem
¶ Confusa suppo est acceptio termi cōis p pluribz mediante
signo vli: vt cū dī. oīs hō est aīal. ibi iste termin⁹ homo suppo
nit p pluribz mediāte signo vli qz suppoit pro quolibet suppo
sito. ¶ Confusaz suppōnū alia est cōfusa necessitate signi vli mo
di. z alia necessitate rei: vt cū dī. oīs homo est aīmal. ibi iste ter
minus homo mediāte signo vli cōfundit siue distribuit p q̄i
bet supposito. z iste terminus aīal a pte p̄dicati positus cōfun
ditur necessitate rei. Et cū vnusquisqz hō suā habeat essentiā.
ideo hoc p̄bū est necessitate rei tenet p tot essentis p quot ho
mibus tenet iste termin⁹ hō z cū vniciqz hōi insit sua aīmalit
tas. ideo iste termin⁹ aīal necessitate rei tenet p tot aīalibz p q̄t
hōibz iste termin⁹ hō. z p quot cōntis hoc p̄bū est. ¶ An iste ter
min⁹ hō debet supponere cōfuse distributē z mobilr. q̄re cōfuz
se distributē qz tenet p oī hoie. q̄re mobilr. qz licet fieri de
scēsum sub eo p quolibet suo supposito: vt oīs hō ē aīal. ergo
sortes ē aīal. Sz iste termin⁹ aīal dī cōfundi immobilr qz nō li
cet fieri descēsum sub eo: vt oīs hō ē aīal. ergo oīs hō ē hoc aīal
Ibi em̄ fit p̄cessus a simplici suppōne ad psonalē. sicut h.
est dignissima creaturaz. ergo iste hō vli aliq̄s hō ē dignissima
creaturaz. vli rosa ē pulcerrim⁹ floz. ergo aliq̄ rosa Sz dnt in
hoc. qz in istis est simplr suppo ex pte subiecti in illa p̄o ex pte
p̄dicati. licet videat oppositū eē qd̄ supius dc̄m est in hac p
positōe. oīs hō est aīal. iste termin⁹ aīal in p̄dicato positus sim

pliee habet supponē z hic dicit q̄ habet cōfusam Ad hoc dōz
est fm̄ quosdā q̄ qz genus p̄dicat de pluribz dñtibz sp̄s iste
terminus aīal q̄qz tenet p̄ ipso in cōi qd̄ ē gen^o sic hz simpli
cem supponē. Scdm̄ at̄ q̄ ipsa natura cōis ipsius gñis mul
tiplicat p̄ supposita hoīs. sic d̄z habere p̄fusam supponē non
mobiliter sed immobilr. Suppō aut̄ p̄fusa immobilis p̄t cū
simplici incidere nō fm̄ idem s̄ fm̄ diuersa vt dcm̄ est Scd̄z
hoc dōm̄ ē q̄ suppo mobilr nō p̄t simul esse cū simplici nec hz
idem nec fm̄ diuersa vt dcm̄ est. Sed ego credo impossibile eē
terminū cōem in p̄dicato positū habere supponē simplicē et
confundi mobiliter vel immobiliter signo vli existēte in subie
cto affirmatiuo: vt oīs homo est aīal. qz vt vult Porphirius.
omne quod predicat de aliquo aut est maius aut est equale il
li de quo predicat. Et intēdit de predicatōe p̄ se Sed in hac p̄
positōe. oīs homo est aīal est p̄dicatio p̄ se. z non predicat eq̄/
le. ergo maius non accidētale ergo substāiale. non dñā neqz
sp̄s. ergo genus. Sed natura gñis multiplicata mobilr vel
immobiliter nō est genus. ergo cum d̄z oīs homo est aīal. cum
ibi p̄dicetur genus non eēt possibile terminū cōem multipli
cari mobilr vel immobiliter q̄ significat naturā gñis que iaz
actu nō esset genus. sicut si homo p̄funderet mobilr vli immo
biliter iā non est sp̄s. Item hoc idē videt p̄ Aristo. p̄mo to
picor̄ dicentē. Omne qd̄ de alio predicat. aut predicat cōuer
sim de eo aut nō Si p̄uersim tūc est definitio vel p̄riū Si at̄
non p̄uersim p̄dicatur de re aut cadit in definitōes rei aut nō
si non. tūc est accñs. Si cadit in definitōem aut est genus aut
dñā. non dñā ergo genus. Et intēdit Aristo. q̄ ibi sit directa
p̄dicatio z sp̄s subijciat fm̄ se vel multiplicat S̄z in hac p̄
positione. homo ē aīal. est directa p̄dicatio z subijciat hō z non
equale predicat neqz accñs. ergo genus. Quare non est possi
bile terminū cōem in p̄dicato positum p̄fundi mobiliter vli
immobiliter. Item totū vniuersale quod est genus z totuz in
quāitate et opposito se habent. sed totū in q̄titate est duplx.
quoddaz est completum vt vbiqzqz confunditur terminus
cōis mobiliter: vt oīs homo est aīal. Aliud est incompletū
diminutū: vt vbiqzqz confundit terminus cōis immo
multiplicat terminus cōis simplr. ergo si impossibile
in q̄titate esse genus in quātuz huiusmodi non erit p̄ possibile

terminū cōem in p̄dicato positū cōfundi mobilr vel immobili
liter vt dicebat. Item compatio illa s̄m quā s̄feriora referunt
ad sup̄iora est opposita compatiō s̄z quā sup̄iora reducuntur
ad s̄feriora. s̄z s̄m p̄mam sumit cōe in rōne cōis. s̄z penes scd̄as
sumit cōe multiplicatū siue cōfufum. Cū ergo terminus cōis
vt sic sit in rōne ḡnis nō est possibile ip̄m multiplicari in q̄tū
huiōi. z hec q̄ttuor argumenta sunt p̄cedenda. ¶ **C**ausa aut̄ p̄
quā mouebant̄ facil̄ est ad soluendū. q̄ t̄m̄ est vna. qz cū d̄r. ois
homo est aīal. cuz vnicuiqz hoīm r̄ndeat sua aīalitas siue sua
essentia cū nō possit esse homo q̄n sit aīal. Ideo dixerūt q̄ iste
terminus aīal tenet̄ p̄ tot aīalibus p̄ quos hoīb̄ tenet̄ hō. ¶ **Q**
autem in illo argumento nulla sit apparetia patet. qz cū d̄r. ois
hō est alb̄. necesse ē q̄ tot aīalitates intelligunt̄ in subiecto. q̄
sunt hoies in q̄bus tenet̄ hō. z nō p̄dici q̄ habeat illas aīali
tates a p̄dicato cū ibi p̄dicat̄ albū. ¶ **A**n d̄m q̄ hō logicelōq̄n
do nō naturalr ex rōnali z aīali p̄p̄itur. id̄ de se h̄z illaz aīali
tatū multiplicatōem. ergo hic. ois hō est alb̄. hō nullo mō h̄z
aīalitatē in p̄dicato. Sic aut̄ est in p̄posito cū ibi p̄dicet̄ ge
nus de sp̄e: vt ois hō est aīal. In hac em̄ p̄pōne subiectū hō in q̄
intelligit̄ multitudo illarū aīalitatū. Et p̄dicat̄ hoc gen̄ aīal
quod nullo mō p̄fundit̄ mobilr vel immobiliter. sed stat̄ ibi p̄o
natura seu essentia ip̄ius ḡnis cōis de plurib̄ p̄dicabilis. vñ
aīal p̄dicatur z aīal intelligit̄ in subiecto sicut̄ hic. omne aīal
rōnale est aīal. Silt̄ dico. q̄ hoc p̄bum est nō p̄funditur mobi
liter vel immobilr. eo q̄ aīal esset vel existeret in hoc hoīe. q̄a
hoc habet subiectum de se anteq̄ in p̄positōe subiecti aīal p̄dica
to essentiali vel acc̄ntali. Et p̄pter hoc destruimus quandaz di
uisionē factā scz Cōfusariū sup̄pōnum. alia est p̄fusa necessita
te rei. alia est cōfusa necessitate signi seu modi. Dicimus em̄ q̄
ois p̄fusio fit necessitate signi vel modi: vt cum d̄r. omne aīal
rōnale est aīal. iste terminus aīal in subiecto positus tenet̄ ne
cessitate signi pro omni aīali quod est homo. Silt̄ hic. Ois
homo est aīal. iste terminus homo tenetur pro omni homie. z
nō solū pro hoīe sed etiā pro omni aīali quod est homo. z ideo
tot intelliguntur animalitates quos humanitates naturaliter
loquendo. qz eadem est humanitas in quolibet indiuiduo ho
mis s̄m vlt̄m logicorum. z nō s̄m vlt̄m nature sic. hō in cōi
idem est. vñ q̄ sit hec animalitas vel illa. hoc est rōne materie in